

Heisa

Toen Punt eenmaal in Rotterdam speelde, werd hij partij in een reeks conflicten die door Haverkorn al breeduit beschreven zijn. Via de correspondentie en daarbij gevoegde notities is een scherper beeld te krijgen van de belangentegenstellingen tussen de Commissarissen. Die zijn voor een groot deel gekoppeld aan de strijd over theatrale smaakvoorkeuren, bekend als de strijd tussen Punt (Puntianen) en Corver (Corverianen), waarvoor ik in dit bestek moet verwijzen naar het werk van Ben Albach.¹⁶⁾ Door Haverkorn en zijn navolgers wordt het oplaaien van dit conflict in Rotterdam opgehangen aan de poging van de actrice Molster-Van Thil om Corver een rol te laten spelen in haar benefiet van april 1774 en het verhinderen daarvan door Punt. Twee tot nu toe onbekend gebleven brieven werpen een ander licht op deze kwestie en op de houding van de Commissarissen. Het gaat om een brief van Jan Punt aan de Heeren Directeuren (Commissarissen) van 19 december 1773 en een krabbeltje van Cornelis van der Pot, die Punts brief van Elzevier had gekregen, aan Gelinus van Spaan van 20 december 1773. Punt schrijft:

Weledele Heeren!

Het briefje, zoo even aan mij gezonden, frappeert mij dermaten dat ik niet kan nalaten om het zelve volgens gemoede te beantwoorden: 't is niet alleen waar dat ik den H^{re} van der Pot gisteren avond zwaarigheid wegens de Rol van de Vader des Huisgezins hebbe gemaakt, maar het is mij volstrekt onmogelijk om dezelve te leeren, al konde ik daar Duizend Ducaten meede verdienen; 't is ook nooit gehoord om een man van mijn Jaaren, te willen vergen om 900 Regels te moeten leeren, dat zouden de Heeren van Amsterdam, nooit gedaan hebben.

Dat ik het ondernomen hebbe, om waare het mogelijk, te willen doen, is alleen uit waare Reverentie voor de Heeren Commissarissen geweest, want anders hebbe ik nooit in diergelijke stukken gespeeld, dewijl ik buiten die spellen, genoeg te doen heb met de Treurspelen, daar ik duizend regelen in speeken moet.

Nooit heeft ons iemand van traagheid konnen beschuldigen, en zulks is ons ook nooit voorgekomen, dit smert ons zeer om te horen, wij denken dit verwijt niet te verdienen, ziet eens na wat wij gespeelt hebben, en oordeel dan, of wij zulke behandeling waardig zijn.